

Tionde roten, tomt 14

Kvarteret

Tjugotredje roten 1637–57v

Spannmålsгатans nordvästra hörn

Tolfte roten 1657h–1670

med Östra Hamnen

Nils Bryngelsson (Bryntesson) el. Nils Werme R23 1637–41, 1644–45: 4 mtl, 1642–43, 1646, 1647, 1655: 3 mtl, 1648–54: 2 mtl, 1656: 3, 1657v:1.16 (XII), 1657h: 16, 1658: 4, 1659–63: 2, 1665: 5, 1666: 4

Valborg Svensdotter 1667–76, med sin måg 1677–81

Jacob Jacks son 1661: 2

Gustavi tomtöreslängd 1670–81, 1 tomt

Om Nils Werme sades ”Handlar med kram och träverke” (1639). *Hans Jung* skulle enligt kämnärsrätten den 15.5.1644 ha erhållit 7 stycken master av Nils Bryntesson Wärme, som inte var införda i hans räkningar. Hans Jung inlade sin köpmansbok, varmed han ville bevisa att inte ha erhållit fler master av Nils Bryntesson än som redan hade likviderats. Gode män hade enligt kämnärsrätten den 15.5.1644 (då Hans Jung representerades av *Alexander Jung*) likviderat deras räkningar men Nils Bryngelsson Wärme var ingalunda nöjd. *Bengt Börgesson* berättade den 22.5.1644, att när han tillsammans med andra gode män skulle förlika parterna, hade Nils Bryngelsson varit nöjd att man hade funnit att Nils Bryngelsson var skyldig 44 rdr 29 sk. Trots att han nu mot Hans Jungs nekande föregiver sig ha föryttrat ytterligare sju master, dömdes han betala utan längre dröjsmål. Han borde inkomma med nya bevis om han hade fler master att pretendera på, Vid kämnärsrätten den 14.8.1644 och 10.3.1648 tvistade Nils Bryntesson Wärme med *David Amia* om några pund fjäder, som Nils Bryntesson köpt av Amia på en mans i Mariestad vägnar och som icke fullkomligen hade betalats. Rätten uppmanade 1644 Nils Bryntesson att skaffa bevis från Mariestad och 1648 att söka besked i vågboken om den fjäder, som förts härifrån till Mariestad. (Var det verkligen så lång tid mellan behandlingen av ärendet?)

Nils Bryngelsson Wärme tvistade vid kämnärsrätten den 12.7.1645 med *Tore skräddare* om 12 rdr, som Tore skräddare ännu var skyldig Nils Wärme på ett skuteköp.

Den 26.10.1649 fordrade Nils Bryntesson *Jöran Rump* vid kämnärsrätten efter överlämnad räkning för något gods, som Jöran Rump, då han var inspektor över gränstullen vid Viken hade tagit ifrån honom och konfiskerat utan skälig orsak. Nils Bryntesson hade därför av de högvälb. Herrar, som då var närvarande, fått lov att återfå godset. Jöran Rump invände, att godset hade tillställts hans principal *Henrik Sinclair*, vilken fört det i räkning till kronan. Nils Bryntesson inlade *Hans Sinclairs* (Henriks Sinclairs brorsons) därom givna vittnesbörd och bevisade därmed, att godset ingalunda hade förts kronan till räkning.

Nils Bryngelsson (Nils Bryntesson, efternamn troligen Werme) krävde i underrätten den 16.12.1657 *Erik Larsson Murmästare* på 35 rdr. Den 10.3.1658 fordrade Erik Larsson efter likvidation 2 1/2 rdr. På sin inlagda moträkning uppförde Erik Larsson en häst för 13 rdr som Nils

Bryntesson hade köpt av honom, men Nils påstod, att priset på hästen bara hade varit 7 rdr, vartill Erik Larsson enständigt nekade. Eftersom denna handel passerat för 24 år sedan och rätten icke såg någon utväg att denna gång avhjälpa saken uppdrog rätten till Nils Bryngelsson att skaffa bevis till nästa gång.

Nils Bryngelsson Werme krävdes i december 1665 av *bomslutaren pch hamnfogden Måns Bengtsson* på hamnpenningar för 1662, 1663 och 1665. Nils Werme ”enskyllade sig med ålders swaghet, att han icke såsom förr sig hinner nähra och sine uthskylder göra. Han fick svaret: ”Att Nils Bryngelsson Werme som noghsampt förmår föra wedh in i stadsens hampnar — sine hamnpenningar lefwerera skall.” Samma krav på hamnpenningar, nu 9 daler och 14 öre smt för 1664, kom hamnfogden Erik Olofsson med den 1 aug 1666 men nu var det Nils Bryngelssons dotter Britta Nilsson, som man vände sig mot. Fadern sade sig ha betalat hamnpenningar åtskilliga gånger. Han ville ha tillbaka sin pant och förskonas från hamnpenningar eftersom han var gammal och fattig. Det nekades honom.

Vid kämnärsrätten den 5.9.1666 krävde Nils Wermes hustru Valborg /Svensdotter/ hustru Ingrid på källaren på 12 långivna 10 marks plåtar, Ingrid sade sig bara vara skyldig 10 plåtar och 16 öre kmt. Valborg eftergav en plåt och fordrade bara 11.

På sal Nils Wermes hustrus supplikation tillgavs henne den 21.1.1667 alla hennes och hennes mans resterande hamnpenningar, (EIIa:3; på andra sidan papperet Nils Bryntessons egen ansökan i ärendet).

Jöns Bergesson förordnades den 21.7.1668 av justitiekollegiet att vara fullmäktig för Nils Wermes frånvarande son att vara närvarande vid arvskiftet efter Nils Werme. Den 13 oktober yttrade sig (”insinuerade”) Nils Wermes efterleverska och hennes styvson Gabriel angående gårds- och båtvärderingen.

Gården brann den 10.5.1669.

Walborg sal Nils Bryngelssons efterleverskas begärde 1671 lindring i skatterna, eftersom hon hade ”ingen som nu något förtiener, barnen ähre borta ifrån migh, ähr så nu min förtienst intet mehra ähn det iagh sitter och spinner på en Rock”. Enligt resolutionsboken den 6 mars 1671 bestämdes det att Nils Wermes änka icke skulle förskonas från att erlægga en halv riksdaler i vakt-pengar ”såsom taxan på henne lyder”, eftersom hon ägde hus, grund och båt”.

Den 28.2.1684 daterades Walborg Svensdotters, sal Nils wermes änkas, obligation till *bokhållaren Jöns Håhl*. Hon hade lånat 200 rdr till underhåll och nödvändiga utgifter. Hon pantsatte sin 1½ tomt på Spannmålgatan i hörnet vid östra Hamnen ”neder emot lilla Bommen” mellan välakt. Jöns Börgesson och välakt Peder Nilssons hus beläget, tidigare ej pantsatt. (Vittnen *Bengt Hylthenius* och *Anders Kruse*).

I rätten vände sig *Jöns Larsson Hallebo* och *Börge Torkelsson* den 20.2.1688 mot insp. Jöns Håhl, som ej var närvarande. Rätten bestämde: ”Så frampt deras swärmoder Walborg Svensdotter är så swag, att de fruchta det hon medlertid kunde avsomna, så tillåtes dem igenom twenne gode män att afhöra och opteckna hennes berättelse.”

Börge Torkelsson båtsmans hustru (*Margareta Helgesdotter*) visade 13.3.1688 attest av *Cornelius Schwartz* och *Peter Eriksson* angående Walborg Wermes obligation till kyrkoinspektören Jöns Håhl. Hon sade, att hennes man tidigare hade ”ägt” Walborg Wermes dotter och att hennes styvbarn skulle bli änkans arvingar. Rätten lät henne förstå, att gälden – stor nog utan intresse – först borde betalas. eftersom änkan dessutom i många år suttit ”ensörgande” och inte haft någon hjälp

utan hade måst taga försträckning på gården och tomten. Om något sedan skulle överskjuta skulle det sedan komma änkans barn och barnbarn tillgodo. Walborg Wermes gård skulle värderas av *skepparen Cornelius Torsson, skomakaren Arfwed Månsson och Börge i Åå*.

Valborg Svensdotter begravdes den 19.5.1688 i sv. förs.

Jöns Håhl fick i rätten på nytt möta Valborg Wermes arvingar: först den 24.8.1688 Margareta Helgesdotter, sedan den 26.5.1690 ånyo Jöns Larsson Hallebo och Börge Torkelsson.

Det omtalas den 27.4.1696 att *Olof Eek* för 300 d smt hade slutit kontrakt med *visitören Jonas Winqvist* om en tomt på Spannmålgatan vid Östra Lilla hamnen pantad av Nils "Wärmings" (Wermes) arvingar. Den var belägen på hörnet intill Carl Ingelssons tomt. Denne visitör Jonas Winqvist var son till *tullnären Assmund Nilsson och Margareta Ambjörnsdotter*, som var änka 1696. Jonas Winqvist, som var gift med *Ingrid Jönsdotter*, var död 9.7.1700. Han hade dottrarna *Sara Catharina Winqvist* Gift med *skräddare Jacob Hoffman* (med sonen Jacob) och *ringkarlen Nils Anderssons hustru Helena Jonasdotter Winqvist*. Jonas Winqvist uppbjöd den 27.4.1696 en gård, som han köpt för 340 d smt – förmodligen denna 10.14.

Vid rätten behandlades den 8.10.1696 saken mellan (Börge Torkelssons) hustru Margareta Helgesdotter (utan fullmakt) å samtliga Nils Wermes arvingars vägnar och sal *Åsa Håhls* och hennes avlidne son *Oluf Eeks* arvingar samt besökaren Jonas Winqvist angående en tomt, som Oluf Eek i sin livstid försålt till Jonas Winqvist, vilken hustru Margareta Helgesdotter försökte att klandra på grund av förment inestående arv och Nils Wermes änkas begravningskostnad. Enligt Margareta Helgesdotter borde släkt och bördemän få tillträda. Hon ansåg, att Valborg Svensdotter 1) icke hade haft rätt att bortpanta det hus och den tomt, som Nils Werme efterlämnade ograverad, innan hans barn och arvingar fått ut sitt fäderne. 2) begravningskostnaden, som Margareta utlagt tillsammans med de andra arvingarna, enligt lag hade första preferensrätt och således före Åsa Håhls och Oluf Eeks arvingar. 3) Margareta och de andra arvingarna ägde 1/2 av tomten i arv och borde därför ha rätt att lösa den andra hälften. Det framhölls, att barnen och arvingarna efter Nils Wermes död enligt lag icke hade avvitrats, inte heller hade något inventarium upprättats på hans kvarlämnade egendom utan hans änka Walborg Werme hade såväl före den olyckliga eldsvåda, som övergick staden den 10.5.1669, då också Wermes hus lades i aska, allt sedan dess disponerat egendomen efter eget behag och godtycke utan barnens och arvingarnas hörande. Omsider hade Walborg mot försträckning uppgående till 300 d smt förpantat hus och tomt till sal Jöns Håhl och till försäkring lämnat honom köpebrevet på tomten. Med sina barns och sin mågs samtycke hade hon tillåtit Jöns Håhl att inprotokollera sin fordran den 8.2.1681. Hon hade erhållit ytterligare försträckning den 8.6.1686 etc. Det invändes, att arvingarna i 20 års tid inte klandrat. Barnbarnen ägde ingen kunskap därom. Hustru Åsa Håhl hade under sin livstid hembjudit såväl hustru Margareta Helgesdotter som hustru Gunilla Nilsson tomten etc. – Margareta Helgesdotter förlorade målet utom vad det gällde begravningskostnaden.

Den 12.11.1696 yttrade sig *Nicolaus Warming* å samtliga Nils Wermes arvingars vägnar om de 390 d smt, som deponerats som lösenpengar för tomten. 1696 omtalar tomtöreslängden att i Nils Wermings gård bodde *Olof Carlsson* och 1697 *Joen besökare* (= Jonas Winqvist?) och 1699 Joen besökares änka.

Brännvinsbrännaren Lorentz Andersson /Tönner/ lagbjöd den 9.7.1700 hus och gård som hanför hustruns bröders arvsmedel köpt av visitören Jonas Winqvists änka Ingrid Jönsdotter för 750 rdr. Vid uppbudet sades gården vara "beläget vid Lilla Bommen mellan Måns Phoenixs gård å norra och Sven Anderssons å södra sidan" (W. Berg II:1–2, s. 96). Brännvinsbrännaren Lorentz An-

dersson Tønner var son till Anders Svensson i Tønnesberga och född i Kullen och Jonstorp socken. Han hade i juli 1695 gift sig med *Annika Christiansdotter* (född 1670, död 1704, dotter av *skepparen Christian Pettersson* och *Elisabeth Kradepol*). Om hennes familj kan berättas detta: Christian Pettersson (se ö 4.103 och 4.112) begravdes Chr 3.2.1684, 93 år gammal. Bland Göteborgs magistrats årshandlingar finns en inlaga 1684 av *förmyndaren Martin Opitz* (g. *Magdalena Weddinghuusen*) angående sterbhuset efter Christian Pettersson. Han redovisar där på tyska för modernekapitalet för sönerna *Petter*, *Hindrik* och *Hans Pettersson* och dottern *Anna Petterssons* fädernearv. Barnen har tydligen ärvt faderns patronymikon i stället för att kallas Christiansson. Det förklarar varför Lorentz Anderssons hustru stundom kallas Pettersdotter. Även *Albrecht Petersson* och en yngre dotter *Greta* omtalas. *Nicolaus Woldenberg* skriver om detta sterbhus: ”i min förra hustrus bo var innestående sal Christian Peterssons fäderne- och modernearv.” Albrecht Petersson var ”styvson” till Nicolaus Woldenberg, vilket väl innebär att han var styvson till Woldenbergs hustru. Enligt Gbg bou 1684:166 efter Christian Pettersson var denne efter Elisabeth Kradepools död omgift med *Ingerd Olofsdotter*: i det senare äktenskapet föddes *Margareta* och *Christian*. *Henrik Wedinghuusen* hade köpt gården.

Vid rätten den 27.9.1686 beklagade avlidne Christian Petterssons omyndiga dotter Annika Christiansdotter över att hon hade förskjutits av de sina. Hon begärde rättens assistans. Det framgår att Annika Christiansdotter hade betalt *Hans Meijer* för hans andel i gården 4.112 (tydligen den del hon bebodde) Lorens Andersson hade å barnens vägnar den 26.10.1701 (AIIb:4) kvitterat sal. Christian Petterssons barns arv som de tillerkänts efter sina sal föräldrar och sin sal mormoder, som han erhållit av Magdalena Opitz. Det framgår av årshandlingarna c:a 11.3.1700 (EII a:16) att borgarna *Lars Kullberg*, *Per Sveder* och *Per Eriksson järndragare* hade tillsammans med *Simon Simonsson Schultz* uppkallats inför magistraten för att redogöra för de 800 d smt, som sal Christian Petterssons barn hade ärvt och som sal. Martin Opitz hade varit förmyndare för. På de tre förstnämnda borgarnas caution hade systemen hustru Annika Christiansdotter fått hand om pengarna. Huvudkautionist var Simon Simonsson, som uppsade sin kausion och begärde att få hand om pengarna om han skulle övertaga förmynderskapet efter Martin Opitz. Pengarna var ett arv efter Simon Simonsson Schultz och Magdalena Schultz mormor (Nelkie Kradepol el Blåås? Elisabeth Kradepol?).

Brännvinsbrännaren Lorentz Andersson avled 1702 (begr. 15 april) Gården vid Spannmålgatan var vid hans död värd 998 d smt.

I en inlaga till magistraten den 6.10.1702 (EIIa:16) skrev änkan Annika Christiansdotter, att hon inte ansåg sig behöva cautionister för de arvspengar, som hennes bröder ägt i gården. Den ene brodern var död, den andre hade icke lämnat något livstecken på 16 år. Hon hade köpt en ny gård för pengarna och var enda arvinge till de döda. Annika Christiansdotter avvittrade hennes och Lorens Anderssons två söner, *Henrik* och *Anders*, den 18.12.1702. Samtidigt (enligt samma volym EIIa:16) lämnade hon en specifikation på vad hon var skyldig efter Lorens Anderssons död, bl.a. hennes bröders arv 846 d smt. Hennes sal. man, som var bakaregesäll, hade ingenting medfört i boet. Det de hade ägt hade förlorats genom eld och brand – såväl kläder, spannmål, viktualiepersedlar och brännvinsredskapen med kopparpanna och tenn. De hade måst upprätta ett nytt hushåll med kar och koppar och allt vad som behövdes. Sina båda barn kunde hon blott ge 50 d smt i fäderne och därjämte förse dem med kläder, mat och skolgång till dess de kunde lära ämbete el. dyl.

Efter avvittringen gifte hon om sig med

Johan Wolfdauer,

som övertog bryggeriet och bränneriet i hörnet av Spannmålgatan och Östra hamnen. Redan 1700 innan han gifte sig med Anna Christina Christiansdotter bodde Johan Wolfdauer här 10.14, kanske som hyresman eller medarbetare i bränneriet. Han fick burskap som kopparslagare och brännvinsbrännare den 18.12.1703.

Anna Christiansdotter levde emellertid icke länge till. Hon avled 1704 till följd av en antändning av brännvin och begravdes den 30 augusti. (Bou i dec. 1704, Gbg RR 1704:263 Hus och tomt vid Östra Lilla hamnen värderades till 750 d smt).

Med anledning av att Johan Wolfdauer begärt attest om Annika Christiansdotters sambröders öden inflöt en redogörelse om skepparen Christian Petterssons söner i magistratens registratur den 20.1.1705 (Ba:18). Brodern Hans skulle ha avseglat till Holland 1688 och antagits i Holländska Ostindiska Kompaniet och avlidit i Ostindien. Brodern Petter reste 1687 till Holland. Båda hade inlogerats i Amsterdam ”in het Wapen der Konig von Sweden op die Deck in de Kleine Armesteg”.

Johan Wolfdauer gifte 1704 om sig med *tullnären Nils Hansson Borgmans* dotter *Maria Borgman*. 1705 står han i tomtöreslängden tillsammans med löjtnant Sven Andersson. Vad den senare beträffar, så påpekade Wilhelm Berg i sina anteckningar om Göteborgs hus och tomtägare (Handskrift Gbg UB), att det öster om Kerstin Andersdotter i Åås tomt låg ett tomtstycke, som 1696 ägdes av Carl Ingelsson (Berg) och 1700 av kapten Sven Andersson, Denna tomt kallades baktomt, när den av kaptenen den 14.4.1706 för 190 d smt såldes till ägaren av hörntomten.

Enligt magistratens registratur (Ba 18) hade det 23.4.1708 behandlats en träta mellan bryggämbetet och Johan Wolfdauer. Dennes hustru hade ”wärckeligen varit een, som intet allena efter sina Förfäder och Föräldrar igenom Arf utan och medelst egen föräring varit stadfast i ämbetet, det hon på intet sätt gjort sig förlustig af”. Det är väl samma tvist det rör sig om, när Johan Wolfdauer 12.2.1712 (EIIa:24) klagade över att han måste erlægga 50 d smt till bryggargillet, trots att han var gift med en bryggardotter, som själv varit medlem av gillet, innan hon gifte sig med Johan Wolfdauer.

Enligt uppgift i en årshandling, daterad 3.7.1711 (EIIa:23) var Johan Wolfdauer arresterad, därför att han anklagades för att hjälpa och befordra den danske *skepparen Thomas Christians* flykt och rymning, *J. Edgren, Hans Lind och Jan Collin* begärde att han mot borgen skulle släppas fri för att kunna sköta sina sysslor.

Johan Wolfdauer (i borgerskapets kompani underställd *kapten Söffring Barck*) klagade den 7.7.1712 (EIIa:24) över att han då han som fänrik blev kommenderad till vakt vid Drottningporten hotades av en *murgesäll Lars Graff* och angreps med varjehanda ”håniska och spotska manér”.

Han klagade den 30.6.1713 (EIIa:25) över att han hade erhållit ändring till det sämre i den fullmakt han erhållit av amiral Lewenhaupt att vara brännvinsbrännare och bryggare för den här liggande Kungl. Maj:ts eskader och skeppsflotta. 1718 omtalas, att Johan Wolfdauer 1715 till Kungl. Maj:ts härvarande eskaders ”uthredande” hade förskjutit en summa av 908 d smt; nu var han opasslig (EIIa:30)

Enligt skattningslängden 1715 värderades Johan Wolfdauers tomt till 300, huset till 600 och lösejendomen till 200 d smt.

Upphandlingslängden 1717 talar om Johan Wolfdauer med hustru Maria Borgman och dräng Pär Andersson och piga Karin Elofsdotter, Samma år den 16.3.1717 (EII:29) hotades Johan Wolfdauer av exekution på grund av en skuld på 30 d smt till *sal Calmes* sterbhus. (RR 19.12.1716) I en inlaga skrev Johan Wolfdauer, att denna fordran härrörde sig från hans sal /första/ hustru” Annika Petters” (= Annika Christiansdotters) sterbhus och var uppförd i inventariet efter henne bland andra kreditorer, varefter all kvarlåtenskapen blev honom avhänd och genom auktion försåld 25.9.1705. Den besteg till 302 daler 23 öre.

För sin hustrus barns och arvingars skull begärde Johan Wolfdauer 1719 fasta på sin gård vid östra Hamnen och Spannmålgatan i hörnet mellan kapten Ramdahls hus å norra och hustru Kerstin Åås å västra sidan. Kostnaderna för köpeskilling, reparation och nybyggda hus uppgick till åtminstone 2 000 d smt (EIIa:31, 21.2.1719). Han fick det begärda fastebrevet den 22.2.1720.

1721 hembjöd Johan Wolfdauer en nykonstruerad brandspruta till staden (Gbg EIIa:33, 21.11.1721) Uppsyningsmannen över brandhuset Johan Wolfdauer begärde den 27.3.1724, att brandhusets tak måtte bli anstruket till förekommande av dropp

Vid Göteborgs rådhusrätt påmintes Johan Wolfdauer 1720 (RR-protokollet s. 1006) av styvsonen *Anders Lorenssohn Borg* (alltså Lorentz Anderssons son) om dennes fäderne och moderne.

Johan Wolfdauer och Maria Borgman pantsatte 29.8.1723 för lån av *sal Catharina Roths* barns arvspengar genom dess förmyndare *Oluf Holmgren* 300 d smt deras bebyggda tomt och gård belägen med ena sidan åt Spannmålgatan och den andra sidan åt kapten Ramdahls gård.

Johan Wolfdauer lånade 400 d smt caroliner av *Samuel Schutz* av dess pupiller *Olof Flybachs* barn arvspengar. Pantsatte 25.11.1725 sitt ograverade hus, gård och tomt vid östra hamnen på Spannmålgatan mellan kapten Ramdahls och skepparen Collins.

1725 talas i tomtöreslängden om ”brandtmästare” Johan Wolfdauer, pigorna Sara Svensdotter och Britta. 1730 dito plus drängen Anders Olufsson. Brandmästaren Johan Wolfdauer intygade våren 1730 (EIIb:8), att fiskalen Herenborgs son Jonas varit honom följaktig vid innevarande års brandvisitation, Denne begärde ersättning.

Brännvinsbrännare Johan Wolfdauer begravdes 4.4.1731 (D) och hans änka madame Maria Borgman, som kvarbodde i gården till sin död, begravdes den 22.3.1734 liksom mannen i domkyrkoförsamlingen. Bouppteckning efter henne företogs 8.3.1734 i närvaro av styvsonen *Johan Wolfdauer d.y, schoutbynachten Nils (?) och kaptenlöjtnanten Nils Gyllenschruuf*. Sonen Johan Wolfdauer d.y, döpt 5.12.1703, var 1728 kyrkoinspektör. Gift *Emerentia Margareta Brun*.

1735–37 *Capitainlöjtnant Nils Gyllenschruf*

1740 och 1745 *Handelsman Jonas Flybach*

1750 *Handelsman Nils Fehman*

1755 *Supercargören Sandbergs ödetomt.*

Bryggaren Oluf Österborg lät första gången 20.9.1756 uppbjuda de uppå Spannmålgatan vid östra Hamnen i hörnet emellan handelsmannen Nils Fehmans hus å ena och sadelmakaremästare Christopher Dehios gård å andra sidan, belägna tomter, som han köpt av *supercargören i Ostindiska Kompaniets tjänst Herr Börge Borgman* för 1 000 d smt den 8.9.1756

1760 *Bryggaren Österborgs änkas ödetomt*

1765 *Supercargören Sandbergs ödetomt*

1770 *Direktören David Sandbergs* ödetomt

14.5.1770 Första gången lät *handelsmannen herr Carl Gustaf Brusewitz* och *inspektoren herr Christian Lund* uppbjuda tvenne i stadens femte kvarter vid Östra Hamne- och Spannmålgatorna emellan herr Nils fehms tomt å norra sidan utåt Östra Hamnen och före detta sadelmakaren Dehios eller numera fabrikören Lindahls tomt å västra sidan vid Spannmålgatan belägna tomter, vilka *direktören herr Mikael Grubb* tillförene ägt men Herr rådman Brusewitz för sig och Herr inspektoren Lund såsom högstbjudande den 24.8.1769 för 520 d smt köpt på auktion, varefter de var för sig erlagt köpesumman med tvåhundra sextio daler och trettiopengar tillhopa med 17 daler 10 daler 10 $\frac{2}{3}$ öre.

1775 Herrar Rådman Brusewitz och inspektoren Lunds ödetomt.

1778 den 9 december Första gången låter *handelsmannen herr Magnus Haeggbom* uppbjuda tvenne i stadens norra del och dess femte kvarter i hörnet av Östra Hamnen och Spannmålgatorna belägna inplankade ödetomter emellan avlidne inspektoren Nils Fehms änka å norra och murmästare Gunthers hus å södra sidan, vilka tomter varit herrar rådmannen Brusewitz och Christian Lund gemensamt tillhöriga och som de den 26.2.1776 sålt till Herr Haeggbom för 2.000 daler samt 30-penning 66 daler 21 $\frac{1}{3}$ öre smt (Bakgård 9.45)

1780 Handelsmannen Magnus Haeggboms *stenhus*

1786–90 Handelsman Magnus Haeggboms änka

1800 *Förre handelsmannen Isac Rydbergs* hus

1807 *Boktryckare Lars Wahlström* (uppbud 8.10.1804)

Berg II:l 11–12. Boktryckare Lars Wahlström, död 20.11.1821. Efterlämnade (bou 19.1.1822) stenhus och tomter 9.45 och 10.14, Spannmålgatan och Kronhusgatan (?), 4 000 rdr banco samt trähus och tomter nummer 31/32 i Ö. Haga med trädgård. Han testamenterade 22.2.1821 allt till brorsonen boktryckaren Samuel Wahlström, som uppbjöd 10.14 7.7.1823

Senare uppbud av 10.14

trädgårdsmästare A Håkansson 21.3.1859

handl G F Engblad 13.1.1873

mademoisell Marie Jeanne Françoise Jacquemet 6.10.1873